

תפ"ח 11867/01/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחויז בנצרת

07 דצמבר 2017

תפ"ח 17-01-11867 מדינת ישראל נ' פלוני (עצור בפיקוח)

כבוד סגנית הנשיא אסתר הלמן, אב"ד
כבוד השופטת יפעת שיטרית
כבוד השופט סאאב דבורה
מדינת ישראל המואימה

נגד פלוני הנאשם

גור דין

השופטת אסתר הלמן, אב"ד :

1. הנאשם הורשע, על פי הודהתו ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות שייחסו לו בכתב אישום מתחוקן (**כא/1**), שעניין: ניסיון אינוס - עבירה לפי סעיף 345(א)(1) + סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (**להלן: "חוק העונשין**") וניסיון מעשה סדום בנסיבות אינוס - עבירה לפי סעיפים 347(ב) + 345(א)(1) + סעיף 25 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום מתחוקן, ביום 1.1.2017, סמוך לשעה 5:20 לפנות בוקר, הלכה ל"ב, ילידת שנת 1951 (**להלן: "הმათლონები**) להתעמל במתќני הקשר הציבורי בפארק XXXXXXXXXX. בעת שהმათლონები הטעילה על אחד המכשרים, הבחןה כי הנאשם מתקרב אליה בצורה מאימה. המთלוნები, שחשוה סכנה, החלה להתרחק מן המקום בריצה. הנאשם, אשר צרך אלכוהול זמן קצר קודם לכן, רדף אחרי המთלוונת, תפס אותה ודחף אותה על האדמה. כתוצאה מן הנפילה קיבלה המთלוונת מכחה בראשה. בתגובה, צעקה המთלוונת: "תעזוב אותי" ו-"תעזרו לי". הנאשם גירר את המთלוונת למגרש כדורסל סמוך ודחף אותה על המדרגות במגרש. כתוצאה לכך, קיבלה המთלוונת מכחה חזקה בגין התחתון.

במהלך, הוציא הנאשם את איבר מינו, שהיה זקור באותה העת, וקריב אותו לפיה של המთלוונת על מנת להחדירו לתוכו, אך המთלוונת סקרה את פיה בחזקה. הנאשם הוריד את בגדי התחתונים של המთלוונת וניסה להחדיר את אצבעותיו לתוך איבר מינה, תוך שהוא אוחז בחזקה בצווארה ומאים להគזה באגרוףו.

הנאשם חדל ממעשיו רק לאחר שהגיעו שוטרים למקום, אשר הזעקו על ידי שכנים, נוכח קריאות העזרה של המתлонנת.

כתוצאה מעשיו של הנאשם נגרמו למATALוננת שירות ושתפי דם בצוואר ובכוז, חבלות בחלקים שונים בפניהם וכן המטומות באוזן איבר מינה.

בגין מעשיים אלה, מייחס כתוב האישום לנאשם כי ניסה לבועל את המתalonנטת, שלא בהסכמה החופשית, ולבצע בה מעשה סדום, שלא בהסכמה החופשית.

3. כאמור, הודהה הנאשם באהה במסגרת הסדר טיעון, אשר כלל תיקון כתוב האישום. ההסדר אינו כולל הסכמה לגבי העונש, פרט לכך כי הוסכם שהנאשם ישלח לקבלת תסקירות שירות מבבחן, כמתחייב מגילו. בהודעת הצדדים בבית המשפט בדבר הסדר הטיעון, ציינה ב"כ המאשימה, כי הסדר הטיעון גובל, לאחר שנלקחה בחשבון עמדת המתalonנטת, אשר ביקשה להימנע מלמסור עדות בבית המשפט, והמתווה שגבוש, הוא על דעתה של המתalonנטת.

הריאות לעונש

4. ראיות לעונש הובאו מטעם הנאשם, והן כוללות את עדותה של אחותו. האחות תיארה את הקשיים, עימם מתמודדת משפחתו של הנאשם, בפרט במהלך שנת 2017, אשר הייתה רצופה אסונות. לפי עדותה, המשפחה חוותה את מעצרו של הנאשם כאסון. זמן קצר לאחר המעצר פוטרה אמו של הנאשם מעובודתה, בשל בעיה בריאותית, ובאותה תקופה אירעו תאונות לשניים מאחיו של הנאשם.

את הנאשם, שהוא אחיה הצעיר, תיארה העודה כבחור חרוץ, נחוש, תמים וישר, שהמעשיים בהם הורשו אינם מאפיינים את אורחות חייו. היא סיפרה על מאמציו של הנאשם למן, בכוחות עצמו, את הוצאות המשען לפולין, בעת לימודיו בתיכון, על רקע היעדר יכולת הכספית של ההורים ואת נחישותו והתעקשותו להתגיים ליחידה קרבית, חרף בעיה בלב ממנו הוא סובל. העודה סיפרה גם על הצורך הכלכלית וההתגייסות של בני המשפחה לשיער לנאשם, לתמוך בו ולסייע בשיקומו. לאור האמור, ביקשה העודה שנתחשב במצב הקשה אליו נקלעה המשפחה והשלכה של הפרשה על מצבם של בני המשפחה, ולא נמצאה את הדין עם הנאשם.

5. בנוסף הוגש מטעם ההגנה: חוות דעת של המרכז לטיפול ואבחון לאוכלוסיות עוביי חוק, "התחלת חדשה" (ענ/1); מכתב חוות דעת ממפקדו היישר של הנאשם בצבא, (ענ/2); מכתב מטעם מר ס.ד., מנהל מרכז "xxxxx" בעירית xxxx(ענ/3).

تسקירי שירות המבחן

6. הנאשם, יליד 1997, רווק. טרם מעצרו שירות כחיל קרבו בשירות סדיר והתגורר בבית הורי בxxxxxx. הتسקיר מפרט את הרקע המשפטי של הנאשם, שהוא בן למשפחה המונה זוג הורים ושישה ילדים,

ואת הביעות הרפואיות מהן סובלת אם המשפחה.

בהתיחס לנסיבותו האישיות של הנאשם, ראוי לציין כי הוא סיים 12 שנות לימוד, בוגר תיכון
אלקטרוניكا, התגיס לצה"ל ושירת כלוותם. טרם שנענצר, סיים את הכשרתו המבצעית ואמור היה
לצאת לקורס מפקדים. בשיחה עם מפקדו היישר של הנאשם, תואר האחרון כחיל אחראי, ממשמע,
אשר נהג לתמוך ולסייע לחיילים אחרים, אשר אמרו היה לצאט לקורס מפקדים ו "סומן" כבעל
פוטנציאל לקידום בעתיד.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח ביום אחוריות על מעשי, כמו פרוט בכתוב האישום המתוקן.
ה הנאשם סיפר, כי היה תחת השפעת אלכוהול ופירש לא נכון את התנהגותו של המתלוונת. לדבריו,
התנהגותו נבעה מנסה לשלווט בדחפיו המינימ, התנהגוות כזו אינה אופיינית לו, חריגה ונוגדת את
הערכיהם והנורמות המקובלם במשפחה. הנאשם תיאר בפני השירות המבחן בשפה רבה סביב אופי
העירות. לדבריו, הוא מבין את חומרת מעשיו ומודע לכך כי עליו לשאת בעונש על מעשים אלו. הנאשם
טען עוד, כי ביום הוא מבין שגרם למתלוונת פגעה קשה, והביע על כך צער וחרטה.

על פי הتسkieר, הנאשם שולב ביום 2017.3.26 בקבוצה טיפולית לעצורי בית, הנאים בעקבות מין, וזאת
במסגרת צו פיקוח מעצר. מנהי הקבוצה דיווחו כי הנאשם מקפיד להגיע למפגשים, עומד בתנאי הפיקוח,
ומשתף בהתנהגותו המינית הפוגענית. להערכתם, הנאשם נמצא בתחוםו של הליך טיפול משמעותי.

להתרשות שירות המבחן, מדובר בבחור צעיר, רציני, מסודר ובעל יכולות, כפי שבאו לידי ביטוי
במסגרת למידיו ובמסגרת שירותו הצבאי. שירות המבחן לא התרשם מהתמכרות פעילה לאלכוהול, אך
ציין כי ניכר שה הנאשם עדין אינו מפנה את השפעת האלכוהול על התנהגותו. עוד ציין בתסקייר, כי
ההintendent מגלת ביום מודעות רבה יותר לביעתיות שבמעשיו, כאשר הבהיר הפלילי, שילובו בקבוצה
הטיפולית וחיפויו בפני משפחתו, המחייבו לו את השלכות התנהגותו על חייו. שירות המבחן לא התרשם
מקיומה של סטייה מינית, עם זאת העיריך, כי תחת השפעת אלכוהול נוטה הנאשם להתנהגוות פורצת
גבולות. לפי הتسkieר, כאמור, הנאשם החל טיפול בתחום התנהגותו המינית במסגרת השירות, והוא
ambil נוכחות ורצון להמשיך בטיפול. בהתבסס על האמור, העיריך שירות המבחן, כי במידה ישולב
ההintendent טיפול ייעודי לעבריini מין, תפחית רמת הסיכון לחזרה על התנהגוות דומה מצדו בעtid. שירות
המבחן התרשם גם כי הנאשם מצוי ביום במצבה רגשית, מבין את חומרת מצבו ואת הצורך שלו לעורר
שינויים באורחות חייו ובמבטא מוטיבציה ראשונית להשתלב בטיפול במסגרת שב"ס.

בסוף של יום לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית בעניינו של הנאשם. עם זאת, שירות המבחן
המליץ כי לאור גילו הצעיר ורצוינו של הנאשם להשתלב בטיפול, ימליץ בית המשפט בפניו שב"ס לשבע
את הנאשם לתוכנית טיפולית ייעודית לעבריini מין במסגרת מסרו.

7. כאמור, תסקיר שירות המבחן דן באופציה טיפולית אחת בלבד, באמצעות שב"ס. לאחר שבחנו את בקשת הסניגור, שוכענו כי יש מקום לקלב תסקיר משלים, בו יתייחס שירות המבחן ביותר פירות לנימוקים שבוטים לא נבחנה נוכנות הנאשם להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן ולא נבחנה אפשרות צזו. למען הסר ספק, צינו בהחלטה, כי אין לפרשה כהמלצת או אמירה שיש לשלב את הנאשם בהליך טיפולי במסגרת השירות המבחן, אלא שהוא נועד לשם קבלת הבהרה בלבד, שכן מקריאת התסקיר לא ניתן היה למצוא את הטעמים שהביאו את שירות המבחן להמלצותיו ולמסקנה, לפיה אינם יכולים לבוא בהמלצת טיפולית ביחס לנאים. עוד הורינו, כי התסקיר יתייחס ביותר פירות אף לבעית השימוש באלכוהול, ממנה סובל הנאשם והמלצות הטיפוליות בהקשר זה.

8. בתסקיר המשלים מיום 16/10/2017, עדכן שירות המבחן כי בתקופת הדחיה פנה הנאשם, ביוזמתו, לקבלת טיפול במרכז "התחלת חדשה" בתל אביב. מידע שהתקבל מן המרכז ביום 29/9/2017 עליה, כי להתרשםותם מדובר בגבר בעל רקע נורומטי, המנהל אורח חיים תקין, שהשימוש באלכוהול מהווה עבورو גורם סיכון להתקנות אלימה. על רקע גילו הצער והתרשםותם כי קיימים סיכוי לשיקום, המליצו אנשי המקצוע מהמרכז, לשלב את הנאשם בטיפול ייודי, אשר עשוי להפחית את רמת המסתכנות הנש��פת ממן. שירות המבחן חזר וצין כי מידע שהתקבל ממנהל הקבוצה הטיפולית לעצורי בית, הנאים בעקבות מין, עולה שהנאים נקלט בקבוצה בתאריך 26/3/2017 וכי לאורק תקופת הפיקוח הנאים משפט פועל, הגיע לכל המפגשים ולעתים לוקח בהם חלק פעיל. לפי התרשםותם, לנאים יכולות ורבליות וקוגניטיביות טובות. במפגשים הקבוצתיים מגלה הנאשם הבנה לחומרת מעשיו ואינו נוקט בעמדה קורבנית. הוא מביע רצון להמשך בהליך הטיפולי, יחד עם זאת, מנהגי הקבוצה צינו, כי הנאשם שולב בעיה בתחום האלכוהול ואינו רואה באלכוהול מצב סיכון עבورو. שירות המבחן ציין כי לא יכול לבוא בהמלצת טיפולית, שכן מילא טרם הוכנה בעניינו של הנאשם חוות דעת להערכת מסכנות מינית.

פסקיר נגעת העבירה

9. בפנינו הוגש גם תסקיר נגעת העבירה, אשר תמציתו כדלקמן:
לו (להלן גם: "**נגעת העבירה**") הינה בת 65, אשר עלתה לישראל עם בתה ועם אמה הקשישה בשנת 2008. אמה נפטרה באופן פתאומי חודשים ספורים לפני האירוע, שבו הותקפה. בעת האירוע הייתה לו "שרואה באבל על מות אימה וניסתה להסתגל לאובדן הקשה שפקד אותה.

אירוע הפגיעה התרחש כאשר לו, כהרגלה, התאמנה בשעות הבוקר המוקדמות על מתקני הקשר בפרק העירוני. נגעת העבירה תיירה את האימה שחוותה בעת שהנאים תקף אותה ותחושתה כי "לא תראה עוד אוורום". היא תיירה את חוסר האונים שלה, כאשר הנאשם היה אديש לתחינותיה כי ייעזוב אותה לנפשה.

התסקיר מפרט את הפגיעה הנרחבת במישורים שונים בחייה של המתלוונת:

במישור הפיזי - בשבועות הראשונים לאחר התקיפה סבלה מכאבם בחלקו גוף שונים, תנועתה הייתה מוגבלת והיא נזקקה לפיזיותרפיה וטיפולים רפואיים שונים.

במישור הנפשי - הפגיעה הנפשית בל' הינה ממשמעותית וכואבת. ל' שיתפה, כי בתקופה שלאחר התקיפה איבדה את שמחת החיים והאנרגיות שאפיינו אותה כל חייה, על אף מסכת החיים הקשה שעברה. היא שקעה בתחשות ייאוש, מצב רוחה היה ירוד והוא התקשתה לגייס כוחות על מנת לשוב למסלול חייה לפני האירוע והוא סובלת עדין מחרדות.

פגיעה בדמיו העצמי - התסקיר מפרט את ההשלכה של המעשים והפגיעה בדמיו העצמי, על רקע תחושת חוסר היישע והחולשה.

במישור הרגשי והתפקודי - טרם האירוע, הייתה ל' אישة נמרצת ופעילה. ביום, היא מוגבלת בתפקודה, ממשיכה לסבול מחרדות, ובמיוחד עם רדת החשיכה, נמנעת מליטול חלק בפעילויות מחוץ לביתה.

התסקיר מסכם, כי מדובר באישה מבוגרת, אשר טרם הפגיעה בה חייה חיים מורכבים, אולם מלאי סיפוק והתמודדות חיובית, בהתאם ליכולותיה ובאופן המותאם לגילה. פגעתה הנאשם בה נמצאת במודעותה כל הזמן, על אף שהיא משקיעה אנרגיות רבות בניסיון להדיחק את החווית הקשות שחוויתה. להערכת עורכת התסקיר, בנוסף להשפעה הטריאומטית האופיינית לנפגעי תקיפות מיניות, ישנו במקורה זה נזק נסף וקשה, בשל העובדה כי מדובר באישה מבוגרת, מה שמעיצים רגשות הבושה, ההשפלת והビזוי. האירוע פגע במסלול חייה ועלול לפגוע בעתיד ביכולתה לעبور את גיל המעבר לזמן באופן חיובי ומשמעותי. הומלץ, לחיב את הנאשם לפצצת את נגעתה העבירה בסכום ממשמעותי, בהתחשב בנזקים שנגרמו לה, כפי שפורט לעיל, ועל מנת שתתקבל הכרה בפגיעה שנגרמה לה.

טייעוני הצדדים לעונש

טייעוני המאשימה

10. לעמדת המאשימה, מתחם העונש ההולם לעבירות שביצעו הנאים, בנסיבותיה, נע בין 6 שנות מאסר בפועל ל-12 שנות מאסר בפועל.

11. בטיעוניה, התייחסה ב"כ המאשימה לערכיהם המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם - כבוד האדם והזכות של אדם על גופו, שלמות גופו, ושלמות נפשו. ב"כ המאשימה צינה, כי בפסקה נקבע לא אחת, כי עבירות בגין חמורות שיקולות לרצח של נפשם של קורבנות העבירה. עובדות כתוב האישום המתוקן מלמדות על הפגיעה הקשה בערכים אלה, בביטחוןיה של המתלוונת, בפרט בשל גילה והפגיעה המשמעותית בה.

.12. בהתייחס למדיניות הענישה הנהוגה, הפניה המאשימה לפסקי דין, כפי שיפורט בהמשך, ולוונשים שהוטלו במסגרתם, בעבירות שבוצעו בנסיבות דומות למקרה דן, לרבות בהתייחס לעונש המינימום הקבוע בחוק, למי שהורשע בעבירות אלה.

.13. **בבוחנת הנسبות הקשורות לביצוע העבירה**, מצינית המאשימה, כי העבירות בהן הורשע הנאשם בוצעו בכוח, בלב עיר, בפומבי ולא מורא, כאשר התcheinות של המתלוונת לא עזרו לה והנואם אף לא חשש מן האפשרות פן יהלוף במקום עובר אורח. הנאשם רדף אחר המתלוונת, תפס אותה, דחף אותה, היא סגרה את פיה בחזקה כדי שלא יצילח להכנס את איבר מינו לתוכו. גם כשניסה להכנס את אצבעותו לאייר מינה הוא אחז בחזקה בצווארה ואיים תוך כדי להכotta באגרוף.

עוד צינה המאשימה, כי אכן מדובר בעבירות של ניסיון ולא במעשה המוגמר, ואולם הדגישה כי הנאשם לא חדל מעשיו, אלא רק לאחר שהמשטרה הגיעו למקום, וזאת נוכח זעקהותה של המתלוונת וערנותם של השכנים שגרים בסמוך לאירוע.

המאשימה צינה עוד, כי אין חולק כי הנאשם ביצע את המעשה לאחר צריכה אלכוהול, אולם לטענתה, הנאשם לא היה מצוי במצב קיצוני של שכרות, באופן שלא היה מודע כלל למשיעו ולהתנהגותו במהלך האירוע ואין בעצם שתית האלכוהול, בכך הביא להקלת בעונש.

נסיבה נוספת שמצינית המאשימה, הינה יחסית הכוחות הלא שוווניים בין המתלוונת לנואם - הנאשם הינו לוחם קרבוי, בעוד שהמתלוונת הינה אישה מבוגרת.

באשר לנזק שנגרם, מפנה המאשימה למסקירת נגיעה העבירה, המפרט באופן נרחב את הנזקים שנגרמו למתלוונת. ב"כ המאשימה מצינית, כי מעבר לחבלות המתוארכות בכתב האישום המתוקן, גופה של המתלוונת חולל, כבודה נרמס ונדמה שאין צורך בדמיון רב כדי לשער את ההשלכות שייה לאירוע זהה לאורך כל חייה.

על סמך כל האמור, עתירה לקביעת המתחם כמפורט לעיל.

.14. באשר לקביעת העונש הרואין לנואם, הפניה המאשימה להנטיבות שאין קשורות לביצוע העבירה - ציין, כי הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה וחסר את העדתה של המתלוונת. בזמן ביצוע העבירה היה בן 20. המאשימה התייחסה לאמור בתסקרי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם, והפניה לכך כי שירות המבחן לא בא בהתאם טיפולית בעניינו. בטיעוניה, הוסיףה כי על פי הتفسיר, הנאשם נטל אחריות על מעשיו אך טען כי פירוש לא נכון את התנהגות המתלוונת. עוד מפנה ב"כ המאשימה לכך ששירות המבחן ציין בחרורה כי הנאשם שולל בעיה בתחום האלכוהול, ואני רואה באלכוהול כמהו מהמצב סיכון עבורו. דברים אלה, כך לטענתה, אינם מתישבים עם האמור בתכנית שהגיש הנאשם (**ענו/1**), שם מצין, כי הנאשם רואה באלכוהול כמו מצב סיכון עבורו. עוד נאמר שם, כי הנאשם ציין בפני המטפל הפרט

שהאלכוהול "מעיף מעצוריהם" וגרם לו לעשות דברים לא בשליטתו. לטעמה של המאשימה, דברים אלה מצביעים, הילכה למשה, על אי לקיחת אחריות על העבירות, שכן זהה "העברת אחריות מוסרית" מהנאשם לבקבוק.

.15. המאשימה מבקשת לחת משקל בଘירת הדיון לשיקולי הרטעה. לטענה יש להטיל על הנאשם עונשים מרתייעים, הן מטעמי גמול והן לשם הרטעתם של עבריינים פוטנציאליים.

.16. המאשימה התנגדה לבקשת הנאשם וסנגרו לדוחות את הדיון, לשם קבלת חוות דעת להערכת מסוכנותו המינית של הנאשם והפנינותו שוב לשירות המבחן. לטענה, עונשו של הנאשם צריך לבוא לידי ביתו במאסר מאחרי סורגי בריח, שם יוכל לקבל טיפול ייעודי לעברייני מין, אם רצונו בקבלת טיפול הוא כן, ובכך ינתן גם ביתו לשיקולי גמול.

.17. לאור האמור, את העונש הראויל לנאשם, מבקשת המאשימה לקבוע ברף הבינוני של המתחם, בצרוף עונשים נלוויים היכוללים מאסר על תנאי, קנס ופיזוי ממשמעותי למתלוונת.

טייעוני ההגנה

.18. לעומת זאת, מתחם העונש ההולם לעבירות שביצעה הנאשם, בנסיבותיה, נע בין 6 חודשים מאסר בפועל, שיכול וירצוז בדרך של עבודות שירות, לבין 24 חודשים מאסר בפועל.

.19. בטיעונו, ביקש ב"כ הנאשם להעדיף את הפן השיקומי, על פני ענישה הרטעתית, כענישה התורמת יותר לאינטראס הציבורי (בהתמכה על מסקנות ועדת דורנור, בנושא מדיניות הענישה והטיפול בעברי חוק בישראל). הוא הפנה לשורה של פסקי דין, מהם ביקש ללמידה כי המתחם, לו טענה המאשימה, הינו גבוה ואינו משקף את נסיבותיו של תיק זה. הסנגור מסכים כי מנעד הענישה בעבירות המין הוא רחב ביותר, וכן בין ענישה בדמות מאסר ממושך לבין ענישה המסתפקת במאסר של מספר חודשים, כל מקרה בנסיבותיו.

.20. בהתייחס להוראה המצויה בסעיף 355 לחוק העונשין, הקובעת עונש מאסר מינימאלי בעבירות נשוא ענייננו, טען הסנגור, כי בהתאם לאמור בחוק ובהתאם לפסיקת בית המשפט העליון (ר' ע"פ 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל (3.12.2015)), הרי שבית המשפט מוסמך להורות, כי במסגרת עונש המאסר המינימלי יכול גם עונש מאסר על תנאי.

.21. באשר לנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה - טען הסנגור כי הנאשם מכיר בחומרת מעשיו ואינו

משמעות ממנה, ولو במעט. לדבריו, הנאשם מכיר בעובדה כי המתלוונת הינה הנגעת וכי הוא שגרם לה לפגיעה, ואין בטיעונו לעונש על מנת להוכיח מעובדה זו. בטיעונו לעונש, התמקד הסניגור בנתוני האישים של הנאשם ובסיכום השיקום שלו, במטרה לשכנע כי יש ליתן בענינו משקל בכורה לשיקול השיקום.

.22 הסניגור הפנה לתולדות חייו של הנאשם, מהן ביקש ללמידה על בחור חיובי, הבא מרקע נורמטיבי ולא עבריני, כאשר דבר מעברו ומאורחות חייו עד אותו האירוע לא יכול היה לרמז על המעשה החמור שביצע. לטענותו, מדובר בבחור צער, בן למשפחה עולימ מxxxx, המונה שישו ילדים וזוג הורים, אשר מהלך חייו מלמד על חינוך לתרומה ונתינה לזרמתה.

.23 עוד הפנה;sningor למכתבו של מר xxxx, מנהל מרכז נוער "xxxx" (ענ/3), המלמד, כי הנאשם היה נער בעל תכונות מנהיגות, אשר בולט ברצוין לסייע לבני הנוער בסביבתו הקרובה ולהשתלב במסגרת מועילה והישגית. הוא השתלב היטב במסגרת מרכז הנוער וניכרו רצינותו והתמדתו בהשתלבות ותרומה, כל זאת תוך מתן דוגמא אישית.

.24 הסניגור הוסיף וטען כי לאחר שהנאשם סיים בהצלחה 12 שנות לימוד, הוא התגייס והתנדב לשירות ביחידת קרבית לחימה. שם, על פי דיווחי מפקדיו, גילה מנהיגות והוא מתואר כחיל למופת, המהווה דוגמא אישית לחבריו ליחידה ואף סומן ביחידתו ליציאה לפיקוד. (כפי שניתן ללמידה גם ממכתב מאת מפקדו, (ענ/2), בו תואר הנאשם כחיל מצטיין, המבצע את המוטל עליו על הצד הטוב ביותר).

.25 התנהגותו של הנאשם במהלך האירוע, שהתרחש ביום 1.1.17 לאחר שחגג עם חבריו את ערב השנה החדשה בשתיית אלכוהול והיה שיכור קלוט, הפתעה, לפי הנטען, את כל הסובבים אותו, בשל מאפייניו אישיותו והתנהלותו בדרך כלל.

.26 על פי האמור בחוות הדעת, שנערכה על ידי צוות טיפול ממרכז "התחלת חדשה" (ענ/1), בניהולו של דרי' נמרוד שני, ככל הנראה, אין אלמנטים אנטיסוציאליים באישיותו של הנאשם ולא ניכרות חריגות תפוקדיות או אלמנטים סוטיים ברמה המינית. לפי התרשםותם של עורכי חוות הדעת, הנאשם נוטל אחריות מלאה על מעשי, מבין את חומרתם, מביע חרטה, צער וbosha ומבטא רצון עד לשיקום וטיפול. עורכי חוות הדעת סבורים כי קיימים אולי גורמי רקע לביצוע המעשה הכה חריג, ואלה מצויים בגורם לחץ ודחק במהלך שירותו הצבאי. לאור המפורט בחוות דעת, הומלץ בה על תכנית טיפולית שיקומית, במסגרת טיפול ייעודי בעל אופי קבוצתי ופרטני, שתסייע לנאים בהפחחת רמת המסוכנות המינית, ותשפר את יכולתו להתמודד עם רגשות שליליים, לחצים, מצבים דחק ועוד. לעומת זאת חוות הדעת, נכון יהיה לשלב את הנאשם בטיפול כבר בשלב הנוכחי, ולהתרשםותם הנאשם יכול להפיק תוצאה מהטיפול המוצע.

עוד מפנה הסניגור לתפקידו שירות המבחן, מהם עולה, כך לדעתו, ובניגוד לumedת המאשינה, כי הנאשם נוטל אחירות מלאה על מעשיו, מבין את חומרתם, מבין את חומרת הפגיעה במתלוונת ובעיש על כך צער עמוק וחרטה. לפי התפקיד, מנהלי הקבוצה הטיפולית לעצורי בית, בה שולב הנאשם במסגרת מעצרו, דיווחו כי הנאשם מקפיד להגיע למפגשים, משותף פעולה והוא מצוי בעת תחילתו של הליך טיפול ממשמעות. זאת ועוד, מפרק הערכת הסיכון שבתקיר, עולה כי קצין המבחן התרשם שלא מדובר למי שסובל מסטיה מינית. הסניגור הוסיף כי, אמנם, קצין המבחן, התרשם שהנאשם אינו סובל מבעיה של התמכרות לאלכוהול, אך עם זאת ציין, כי ללא טיפול וחתת השפעת אלכוהול, קיימ סיכון כי הנאשם יטה להתנהגות פורצת גבולות. שירות המבחן העיריר, כי במידה ישולב הטיפול "יעודי לעברייני מין", תפחת רמת הסיכון מצד הנאשם להתנהגות דומה בעתיד.

הסניגור מוצא תמיכה לטענותיו גם בתפקידו המשלים, במסגרת העיריר שירות המבחן, כי לאור רצונו של הנאשם להמשיך בהליך הטיפולי, במידה והוא ישולב הטיפול "יעודי לעברייני מין", רמת מסוכנותו בעתיד תפחית. לצורך זה, ועל מנת שתהא לשירות המבחן האפשרות למצות את ההליך השיקומי-טיפולי בעניינו של הנאשם, ביקש הסניגור להורות על קבלת חוות דעת בעניינו של הנאשם, מטעם המרכז להערכת מסוכנות מינית, כפי הנדרש על ידי שירות המבחן. בעניין זה הפנה הסניגור לסעיף 40 לחוק העונשין, הדן בשיקולי השיקום בקביעת העונש וביקש שלא לדודע כבר עתה את הסיכוי למצות את האלמנט הטיפולי מחוץ לכתלי בית הסוהר.

בקשר זה, של העדפת הפן השיקומי, והנזק העולול להיגרם משליחת נאשם למאסר, תוך גדיעת הליך טיפול, בו החל, הפנה הסניגור, בין היתר, לפסק הדין שנינת ברע"פ 5066/09 **ओחין נ' מדינת ישראל** (22.4.2010), וטען כי קיימת היכנות ממשית להצלחה טיפולית בעניינו של הנאשם ויש לתת לו אפשרות למצות את הליכי הטיפול, בפרט שמדובר בצעיר ללא עבר פלילי, שלא ריצה בעבר מאסר בפועל.

הסניגור הוסיף וטען כי על פי ההלכה הפסוקה (ע"פ 12/7781 פלוני נ. מדינת ישראל) (25.6.13), שעסک בסוגיית "בגירים צעירים", יש לייחס לגילו של הנאשם משקל ממשמעות, בעת גזירת הדין ולבחון את הרשפה האפשרית של מאסר בפועל על שיקומו באמצעות תסוקיר מבחן.

בשיקולי הענישה, ובין יתר השיקולים, ביקש הסניגור ליתן משקל גם למשך הזמן בו היה הנאשם עצור ממש (למעלה מחודש ימים), התקופה בה היה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני (בין ה- 12.6.17 ועד 12.6.17), והיוותו משוחרר בתנאים מגבלים, הכוללים מעצר בית מלא, (למעט שעות התאזרחות), מאז ועד היום. לטעنته, יש גם ממשמעות לכך שהנאשם הקפיד לקיים את תנאי השחרור שנקבעו לו.

לסיקום, ביקש הסניגור כי בית המשפט יאמץ את מתחם הענישה אליו טען, ויגзор את עונשו של הנאשם תוך מתן משקל לכל שיקולי השיקום. בטיעונו לא עתר הסניגור לסטיה מן המתחם, אך הפנה לסמכוונו של בית המשפט (לפי סעיף 40 לחוק העונשין), לסתות מן המתחם, אם מצא כי קיימ סיכוי של ממש,

שהנאשם שבפניו ישתקם והוסיף כי "ההגנה תפטע כי המקרה שבפניו איננו נמנה על המקרים בהם אין לחת כל משקל לשיכוני שיקומו של הנאשם..." (סעיף 37 לティיען הכתוב - ענ' 4).

דברי הנאשם

.33. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו וכן הביע בושה. לדבריו, הוא מבין את חומרת העבירות שביצע וצין כי התנהגות זו אינה אופיינית לו כלל ועיקר. הוא העיד על עצמו כמו מנסה לעזור לחלשים ולהגן על מי שזקוק לכך. הנאשם הוסיף, כי הוא נוטל על עצמו את מלאה האחריות למעשיים, אינו "מאשים" את האלכוהול, אך יודע כי מדובר בתנהגות שללא האלכוהול היה יכול לעוזרה. עוד טען הנאשם, כי מאז שהחל להשתתף בקבוצת הטיפולים לעצורי בית ובמרכז "התחלתה חדשה" של ד"ר נמרוד שני, הבין כי עליו לטפל בעוויות מהן הוא סובל, שאמ לא כן, הוא עלול להגיע פעמי נספת במצב בו יפגע בחולמתו. לטענתו, בזמן העבירה "לא היה מודע למעשיו וככל לא חשב על ההשלכות שיש למעשיו על מצבו שלו ובעיקר על המתלוונת, אשר הוא מודע לפגיעה הקשה שגרם לה.

דין והכרעה

.34. על פי סעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בעונישה הוא עיקרון ההלימה, שמשמעו קיומו שליחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בניסיובתו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

.35. גזירת עונשו של הנאשם בגין מחייבות קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעיקרון המנחה, וקבעת העונש המתאים לנואם בתחום המתחם. במקרים יוצאי דופן, ניתן לסתות מן המתחם לקולא בהסתמך על שיקולי שיקום (סעיף 40ד' לחוק העונשין), או לחומרה, בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור (סעיף 40ה' לחוק העונשין).

.36. כ舍םדבר למי שהורשע בריבוי עבירות, הליך גזירת הדין כולל שלושה שלבים. בשלב הראשון על בית המשפט לקבוע בהתאם לסעיף 40ג' לחוק העונשין, האם עבירות אלה מהוות איורע אחד או כמה איורעים, על פי מבחן "הקשר ההדוק" שהתפתח בפסיכה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ. מדינת ישראל (29.10.2014) וכן ע"פ 1127/13 גברזגי נ. מדינת ישראל (15.01.2014) וע"פ 4702/15 עביד נ. מדינת ישראל (20.04.2016)). אם מדובר בכמה עבירות מהוות איורע אחד, יקבעת המשפט מתחם עונש הולם לאיורע כלו וגורעונו שכולל כל העבירות בשלאותו איורע.

בעניינו, אין חולק כי מדובר במספר עבירות, המהוות איורע אחד לצורך קביעת המתחם ויש לקבוע לגיבתו מתחם אחד.

.37 את מתחם העונש ההולם יש לקבוע על פי אמות המידה שנקבעו בסעיף 4ג' לחוק העונשין, שהן הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, כפי המפורט בסעיף 4ט' לחוק העונשין. את העונש המתאים לנ羞 גוזר בית המשפט בהתחשב בנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 4יא' לחוק העונשין.

האמור לעיל אינו גורע מסמכותו של בית המשפט לשקל נסיבות נוספות הקשורות ביצוע העבירה לשם קביעת המתחם או נסיבות נוספות שאין קשורות ביצוע העבירה, לשם קביעת העונש המתאים (סעיף 4יב' לחוק העונשין).

מתחם העונש ההולם

.38 מתחם העונש ההולם נקבע על פי הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

.39 **הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם** - מעשי של הנאשם פגעו באוטונומיה של המתלוונת על גופה, בזכותה לשלמות גופה ונפשה, וכן פגעו בקבודה, בפרטיותה וחירותה להחליט על גופה. כפי שקבע לא אחת בית המשפט העליון, על חומרתן הרבה של עבירות מין, המתרוצצות בחולת בהיעדר הסכמה מרצון, אין צורך להזכיר מילימ'.

בע"פ 3372/11 **קצב נ' מדינת ישראל** (10.11.2011) קבע בית המשפט העליון, את הדברים הבאים:

"**לכל אישة זכות על גופה. זכות לכבוד. זכות לחירות. אין לאף אחד את הזכות ליטול כל אלה ממנה [...]. עבירת האונס מחללת את כבודו של האדם ומבהזה אותו. היא פוגעת בנפשו פגעה קשה שלעיתים אין לה מרפא.**" (פסקה 410 לפסק דין של כב' השופט ס. ג'ובראן).

.40 העובדה שהעבירה לא הושלמה, ומדובר בניסיון אינוס ובניסיון מעשה סדום, אינה מקהה מחומרת המעשה:

"**הפסיקה קבעה כי חומרתה של עבירת האינוס בעינה עומדת גם כשםדבר בניסיון " בלבד" [...] אף בעבירת הניסיון לאונס חווה הנפגע את ההשתלטות על גופו, את החדרה לפרטיותו ואת הפרעה בביטחוןנו, ובכך, מצולקת נפשו.**" (ע"פ 5001/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (24.07.2016)).

.41 מעבר לנזק הרוב הנגרם לנפגע העבירה, אשר לעיתים, עיקרו בפגיעה הנפשית ובהתחשב הביטחון שלו,

למעשים כמוישו של הנאשם, יש השלה על תחושת הביטחון של כל הציבור. הם נוטעים חשש בלב האדם מן היישוב, ומערערים את תחושת הביטחון האישית שלו למרחב הציבור, לא רק בשעותليلת, אלא גם ביחס לפעולות יומיומית רגילה, בתוך יישוב מגורים, בשעת בוקר מוקדמת.

.42. במקורה דן, **מידת הפגיעה בערכים אלה הינה גבוהה**. הנאשם תקף עוברת אורח אקרים, וביצע בה את העבירות תוך שימוש בכוח ובאלימות, מבלי שעה לתחנוניה לחודל מעשי. עבירות המין בהן הושע הנאשם אין עבירות מושלמות, כי אם בגדר ניסיון בלבד, אך מעובדות כתוב האישום עולה, כי הפגיעה הקשה יותר במתלוננת, נמנעה בעקבות תושيتها, (כאשר הגיבה בנסיבות מול ניסיונו להחדיר את איבר מינו לפיה ולא נרתעה מלוועוק בקול לעזרה) וכן הגעתם של שוטרים למקום, תודות לערנותם של השכנים ואזרחותם הטובה.

.43. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה -

.א. הנאשם בחר את קורבנו, אישة לא צעירה, כבת 65, בעת שהשתה בפארק ציבורי בתוך יישוב מגורים, ועסקה בפעילויות ספורטיבית, בשעת בוקר מוקדמת, וניצל את היותה לבדה כדי לבצע בה מעשים מיניים קשים. מעובדות כתוב האישום אין מלמדות על תכנון מוקדם, יחד עם זאת, משנוכח הנאשם בהזדמנות שנתקרכה בדרך, הוא היה נחוש לבצע את זמנו, גם כאשר המתלוננת החלה להתרחק ממנו בריצה, רדף אחריה עד שתפסה.

.ב. מעשיו של הנאשם היו באלים ובברוטליות, תוך שהוא מתעלם מתחנוניה של המתלוננת שיחדל מעשי. הנאשם רדף אחר המתלוננת, השיגה ודחף אותה על האדמה, כך שנחבלה בראשה. בהמשך גירר את המתלוננת בכוח למגרש סמוך, שם דחף אותה על המדרגות וכתוצאה לכך קיבלה אצבעותיו לאיבר מינה, הוא אחץ בחזקה בצווארה ואיים להכotta באגוף.

.ג. כאמור לעיל, כתוצאה ממשיו, נגרמו למתלוננת חבלות, שריפות והמטומות בצוואר ובעכוז, חבלות בפניה והמטומות באיבר מינה.

.ד. הנאשם לא חזר בו מכונתו, גם כאשר המתלוננת ברחה ממנו, רדף אחריה והשיגה. הוא לא הפסיק גם כאשר התהננה בפניו שיעשה כן ולא נרתע גם כאשר עקרה לעזרה, עד שעורה תשומת לב של אחרים, ורק כאשר הגיעו שוטרים הוא חdal ממשיו.

.ה. המעשים המיניים שביצע במתלוננת הינם קשים ומכורעים. עם זאת, יש לציין כי ניסיון מעשה הסדום, בא ידי ביטוי בניסיון להחדיר את איבר מינו לפיה, וניסיון האינוס, כלל ניסיון להחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה.

אין חולק, כי הנאשם צריך זמן קצר לפני ביצוע המעשים אלכוהול. אין בסיס לטענת ההגנה כי הנאשם היה שתו כלוות, על כל פנים אין חולק כי מצבו לא שלל אחריות פלילית ולא הפתחת ממנה. בנסיבות אלה, אין מדובר בנסיבת להקלת בעונש (ראה למשל ע"פ 5760 נ' פלוני ב' מדינת ישראל (03.06.2015) וע"פ 9356 נ' פלוני ב' מדינת ישראל (24.10.2010)), ואף יש בעובדה זו כדי להוסיף נופך של חומרה למעשיו (ראה ע"פ 5564 נ' מסארה נ' מדינת ישראל (03.03.2015) וע"פ 7876 נ' מדינת ישראל נ' פלוני (21.02.2008)).

בקשר זה קבע בית המשפט העליון, (כב' השופט י. עמיות), בהתייחסו למצב בו בוצעה העבירה, בהיות הנאשם תחת השפעת אלכוהול, כדלקמן:

"לטעמי, אין זו נסיבת מקרה, אלא נסיבת הצבועת בגין עצו יותר את אשמה של המערעת. אין (במידה) ישmach לבב אונוש, אך וודקה (שלא במידה) היא שורש פורה לענה וראש. האלכוהול משחרר מעצורים, מרופף עכבות ומשבש את שיקול הדעת. לא בכדי שומעים אנו לעיתים קרובות על פלוני שדקר אלמוני בהיותו תחת השפעת אלכוהול, ומן המפורסמות כי המפגש של תת-תרבות הסיכון עם תת-תרבות השטיה לשכרה עשוי להיות קטלני. אך לא רק בכך מסתמכת סכנות השטיה לשכרה. מי שנוטן בכוס עינו ושותה מעבר למידה, נוטל על עצמו סיכון שעולמו יתרחק עליו בשנייה, שנייה אחת בגין יתריסרו הוא ואחרים משך שנים רבות. ביום, הכל יודעים שאם שותים לא נהגים", אך בכך לא סגי. אם שותים לא מחזיקים בכלים נשק קר או חם. אם שותים לא מסתובכים בתגרות. אם שותים נמצאים תחת השגחה ופיקוח של חברים קרובים. וכשלעצמו, אני סבור כי הנכון הוא "אם שותים אין משתקרים" ובכך נמנעים מהטכנה." (ע"פ 6656 נ' חיובין נ' מדינת ישראל (06.01.2010)).

הפגיעה בנפגעי עבירות מין, איננה טעונה, כלל, הוכחה, שכן הפגיעה הקשה, בעיקר בפן הנפשי - רגשי, עולה באופן ברור מטיבם של המעשים. בעניינו, הונח בפניו תסקير נגעת העבירה, ממנו ניתן למודד, כמפורט לעיל, על מידת הנזק שנגרם למתלוונת, כתוצאה ממשיעו הנאשם, במישורים שונים בחיה, וההשלכה של פגעה זו על התנהלותה ושגרת חייה. מלבד הנזקים הפיזיים להם גרם הנאשם, הוא הותיר צלקת גדולה בנפשה של המתלוונת, ונראה כי מסלול חייה לא ישוב להיות עוד כשהיה. כאמור, הנאשם לא הצליח לבצע את זמנו, ונמנעה פגעה חמורה יותר במתלוונת, אולם זאת, לא בשל חרטתו של הנאשם, אלא תודות לסייע והצלחה, שקיבלה המתלוונת מאחרים.

44. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות שביצע הנאשם בנסיבותו – כאמור לעיל, בית המשפט העליון שב והציג את חומרתן היתרה של עבירות מין. נפסק, גם, כי יש ליתן משקל משמעותי בעת גזרת דין של עבריini מין לנזק שגרמו לקורבן העבירה ולצלקות שהותירו בנפשו (ראו למשל: ע"פ 8233/05

פלוני נ' מדינת ישראל (14.8.2008), ע"פ 16/808 פלוני נ' מדינת ישראל (23.5.2017).

בע"פ 9994/07 **פלוני נ' מדינת ישראל, (11/08/2008)**, שב וזר ביה המשפט העליון על הלהקה עקבית, המדגישה את חומרתה של עבירות האינוס והענישה המרתיעה הנדרשת, כדי להגן על קורבנות פוטנציאליים:

"הפסקה השיפוטית ביחס לעבריינות הפלילית בתחום זה מוליכה מזה שנים קו בולט של החמרה בדיון בהיבט הגמול והן בהיבט ההרתעה. הניצול המיני של הזלת בדרך של כפיה, או תוך אי התחשבות בהעדר הסכמה הוא אחת התופעות הקשות והפוגעניות ביותר בביטחון הגוף והנפשי של הפרט, ובשלום הציבור בכלל. הפגיעה המינית העבריינית פולשת לגופו ולנפשו של הקרבן, והורסת בו חלקה טוביה. היא מבזה את עצמותו, ופוגעת באינטימיות ובאוטונומיה המקודשת של גופו. היא משקפת את השתלטות חזק והברוטאלי על החלש וחסר האונים. היא מצוריצה התערבות ממשית של מערכות החוק והמשפט כדי להגן על קרבנות עבריינות המין בפועל ובפוטנציה".

(ראה גם ע"פ 1287/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (5.8.2015); ע"פ 3203/13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (20.11.2013); ע"פ 16/808 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.5.2017)).

45. כל אחד מן הצדדים הפנה לפסקה, ממנה ביקש ללמידה מהי רמת הענישה בעבירות שביצעו הנאים.

46. המשימה הפניה לדוגמא, לפסקי הדין שניתנו בע"פ 1384/15 **זברגה נ' מדינת ישראל** (16.12.2015), (להלן: "ענין זברגה"), ע"פ 10/6616 **אפרתי נ' מדינת ישראל** (22.6.2011), תפ"ח (מח' ת"א-יפו) 6991-01-13 **מדינת ישראל נ' פדול** (19.2.2015), ע"פ 09/5851 **עמירה נ' מדינת ישראל** (1.3.2011), ע"פ 07/6614 **הינדאו נ' מדינת ישראל** (6.7.2009), ע"פ 15/4876 **פלוני נ' מדינת ישראל** (24.7.2016), בהם הוטלו עונשי מאסר ממושכים, על מבצעי עבירות מין, לרבות במקרים של ניסיון לבצע עבירות כאה.

47. מבין פסקי הדין הללו, ראוי לעמוד, בפרט, על פסק הדין שניתן בענין **זברגה**, גם שמדובר על נאים שהורשע בניסיון אינוס וניסיון לבצע מעשה סדום, כלפי אישה ששחתה במרחב הציבורי בלבד, והנאים בחר בה באקראי. העבירות כולן ניסיון להחדרת אכיבתו של הנאים לאיבר מינה של המתлонנת ולישבנה. הן בוצעו בכוח, תוך התעלמות מבקשותיה של המתлонנת שיחזל, והסתתרו בניסיון "בלבד", רק משום שהמתлонנת הצליחה לסכל את ביצוע העבירה המושלמת בכך שנאבקה בנאים. בית המשפט המחויז קבע מתחם עונש הולם בגין שתי העבירות כנوع בין 4 ל- 7 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלוים. הנאים,ណון ל- 4.5 שנות מאסר בפועל, לאחר שנלקחו בחשבון גילו הצעיר (בן 18 ו- 3 חודשים), עברו הנקוי ואישיותו הדלה. לחומרה, נלקחה בחשבון העובדה שהנאים לא הפנים את חומרת מעשייהם אלא השלים את עיקר האחריות על האלכוהול, את חוסר עניינו בהליך טיפול, ואת מסוכנותו

המינית הבינונית-גבואה. אף שנקבע כי יש להטיל על הנאשם עונשה מחייבת במאסר ממש, בית המשפט החליט לא למצות את הדיון עם הנאשם בשל היותו "בגיר צער", והסתפק, כאמור, בעונש של 4.5 שנות מאסר.

בית המשפט העליון אישר את המתחם שנקבע והוסיף, בהתייחסו לעונש המינימום הקבוע בחוק לעבירות אלה, כדלקמן :

"בעניינו, כאמור, מתחם העונש ההולם נקבע בגין שתי עבירות מין - ניסיון לאינוס וניסיון למעשה סדום. שתי עבירות אלה הן חמורות, וזאת אף שלא מדובר בעבירות המושלמות אלא בניסיון לבצע בלבד. לאחרונה, בית משפט זה פסק כי בכלל, הרף התחתון של מתחם העונש בעבירה ניסיון לאינוס יהיה לرف התחתון בעבירה האינוס, דהיינו - עונש המינימום הקבוע בחוק לעבירה האינוס בסעיף 355 לחוק העונשין (4 שנות מאסר). הטעמים לכך נעוצים בכך באשמתו המוסרית הדומה של הנאשם, והן בפגיעה הנפשית הקשה העוללה להיגרם לנפגע (ראו והשוו: ע"פ 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקאות 35-29 (3.12.2015) (להלן: עניין פלוני)). במקורה שלפנינו, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם - בגין שתי העבירות - הוועיד על הרף המינימאלי לעבירה ניסיון לאינוס שנקבע בעניין פלוני, ומשכך אין בידינו לקבל את טענת המערער כי על המתחם להיות נמוך במידה ניכרת מזו שקבע בית המשפט המחויז".

הערעור על חומרת גזר הדיון נדחה, ונקבע כי העונשים שהוטלו על הנאשם שם מבטאים כראוי את מכלול השיקולים הנדרשים.

48. בע"פ 6616/10 אפרתי נ' מדינת ישראל (22.6.2011) נדון מקרה חרור יותר של ניסיון למעשה סדום בנסיבות תקיפה הגורמת חבלה של ממש. המערער נדון - 8 שנות מאסר בפועל וערעורים נדחה. המערער שם, כמו הנאשם בפניינו, היה צער, שבעורו לא היה כל רебב, נהפוך הוא, שירות ביחידת מובחרת וביחידה לאבטחת אישים. לאחר ששתה משקאות אלכוהוליים "נחשף פן מסוכן ואכזר באישיותו" והוא ביצע מעשים חרורים יותר בקרובן אקרים. בית המשפט העליון התייחס לחרטתו הרבה ותහיתו של המערער, כיצד הגיע למצב שבו נהג בתוקפנות כזו כלפי אישה צעירה, וקבע כי: "וגם אם הוא מצר וכואב את כאבה של המתлонנת כפי שביטא זאת בפניינו, אין בהחלטה למזער את החומרה הנובעת מכך שהוא הכנס שעצמו במודע למצב אליו הגיע, בשתייה מרובה חסרת מידת וחסרת מעוצר שהמשכה במעשים הקשים בהם הודה. בכך יש כדי להוות תמרור אזהרה לכל מי שפונה לשתייה בלתי נשלטת הטומנת בחובה סכנות ותוצאות קשות כמו במקרה זה. שתית אלכוהול במידה ובכמות המובילת להתנהלות אלימה לעתים בלתי נשלטת וחסרת גבולות, המגיעה לכדי תוצאות הרות אסון, אם בזמן בילוי בין חברים, בנהיגה פרועה בדרכים, או במהלך ויכוח של מה בך".

49. בע"פ 5001/15 פלוני נ' מדינת ישראל (24.7.2016), התקבל ערעור המדינה על קולות העונשים

שהוטלו על נגה מונית, אשר הורשע בינויו איינוס של אשה אותה הסיע (על ידי החדרת אצבעותיו לאיבר מיניה), ועונשו הוחמר מ- 3.5 שנים מסר בפועל ל- 5 שנים. נקבע גם כי מתחם העונש ההולם כנע בין 3 שנים ל- 6 שנים נמוך מדי בנסיבות העניין. בית המשפט העליון נתן משקל בפסק דין לכך שהיא מדובר באירוע מתמשך, במהלךו ניסה המערער לאנוס את המתלוננת, שוב ושוב, מבלי להרפות, תוך שימוש בכוח ואלימות ואף הגיע לשלב מתקדם של הפרשתה, נגיעות בה, וקירוב איבר מינו אליה. בגין מעשים אלה הורשע גם בביצוע מעשה מגונה.

.50. הסגנון הפנה לפסיקה, ממנו ביקש, כאמור, ללמידה כי מתחם העונש ההולם לעבירות שביצע הנאשם, בנסיבותיה, הוא נמוך משמעותית מזה לו עטרה המאשימה. בין פסקי הדין אליו הפנה הסגנון ניתן:
למצוא את פסקי דין הבאים:

א. תפ"ח (מח' ת"א-יפו) 14-07-39303 **מדינת ישראל נ' נחמן** (27.12.2015), בו נדון נאשם שהורשע בעבירות של מעשה מגונה בכוח ואינוס, כלפי מתלוננת עמה הייתה לו היכרות מוקדמת שכלה גם קיומ יחס מיון בעבר, ל- 6 חודשים מסר בפועל על דרך של עבודות שירות. בית המשפט העליון (בע"פ 1079/16), קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש וגזר על המערער עונש של 18 חודשים מסר בפועל, מבלי למצות עמו את הדיון, וזאת תוך סטייה ממתחם העונש ההולם מנימוקו שיקום.

בהתייחס למתחם שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי (בין 4 לBIN 6 שנים מסר, אשר יכולות להיות על תנאי או בפועל), נקבע כי מדובר במתחם רחב, אשר בפועל אינו קבוע רף תחתון ממשי, ואיןנו יכול לעמוד על כנו. במקומו נקבע מתחם בעבירות איינוס, שמתבצעת באמצעות החדרת אצבע לאיבר המין שהרפ' תחתון שלו הוא 15 חודשים מסר בפועל (בשילוב עם העבירה הנוספת שביצע הנאשם מעשים מגונים בכוח נמצא כי הרף תחתון של מתחם העונש ההולם צריך לעמוד על 24 חודשים מסר בפועל). כאמור, בסופו של דבר, חרג בית המשפט מהמתחם לקולא, מטעמי שיקום.

ב. הסגנון הפנה גם לע"פ 11/09/6863 **שרון נ' מדינת ישראל** (3.8.2011) וע"פ 307/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.3.2010), בהם נגזו עונשים של 15 חודשים מסר בפועל ו- 18 חודשים מסר, על מבצעי איינוס (תוך החדרת אצבע לאיבר המין), במהלך עיסוי. פסקי הדין ניתנו לפני כניסה לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין, כשקביעת העונש נעשתה, מطبع הדברים, תוך התחשבות בנסיבות של העושה. על כל פנים, אף שמדובר שם בעבירה של איינוס (ולא בינויו), הנسبות בהן בוצעו העבירות על ידי הנאשם שבעפנינו הינן חמורות לאין שיעור. יתרה מכך, ניתן למצוא בפסקיקה מנגד רחוב של עונשה בנסיבות שכאה, לרבות עונשים חמורים כמו 30 חודשים מסר בפועל (ראה ע"פ 216/16 **רדיאדה נ' מדינת ישראל** (29.01.2017) והפסקיקה שאזכורה שם).

ג. הסגנון הפנה והסתמך על גם על פסק הדין שניתן בע"פ 141/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.5.2007). גם במרקחה זה בוצעו עבירות של איינוס (תוך החדרת אצבע לאיבר המין),

ומעשה מגונה, על ידי מטפל (רפלקסולוג), תוך ניצול האמון שניתן בו ובנסיבות פחות חמורות מ אלה שפנינו. בית המשפט העליון דחה ערעור שהגישה המדינה על קולת העונש, שנגזר על הנאשם, 18 חודשים מאסר בפועל, אולם קבע כי העונש הוא מקל ואולי אף קל עד מאד. בית המשפט העליון נמנע מההתערב בעונש רק משום מצבו הרפואי של הנאשם והשייח' הרב בהגשת כתב האישום.

51. שני הצדדים הפנו ובקשו להסתמך על פסק הדין שניתן בע"פ 4876/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.12.2015), כל אחד מטעמי. במקורה זה קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה על קולת עונשו של הנאשם, אשר הורשע בעבירה של ניסיון אינוס של חברתו לשעבר, והעמיד את עונש המאסר בפועל על 17 חודשים (במקומם 10 חודשים שנגזרים עליו בבית המשפט המחוזי).

מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי היה בין 2 ל- 5 שנות מאסר בפועל, יחד עם זאת, הוחלט לסתות מן המתחם מטעמי שיקום.

בית המשפט העליון דחה את טענת ההגנה כי המתחם הנ"ל מחמיר וצריך היה לקבוע מתחם שיתחיל בעבודות שירות. הוא אף קבע כי הרף התיכון של המתחם צריך להיות גבוה יותר -

"שיעור שיקום עשויים להצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם לאחר שנקבע, אולם אין יכולות להצדיק קביעתו של רף תיכון נמוך מעונש המינימום. בצד זאת, ניתן טעמים מיוחדים שיצדיקו קביעת רף תיכון נמוך יותר, וכאשר בית המשפט סבור כי קיימים טעמים כאלה, עליו לפרטם."

לכן, נקבע כי מתחם העונש ההולם צריך היה להתחיל מרף של 4 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון, שוכנע, עם זאת, כי ישנן נסיבות חריגות המצדיקות סטייה מן המתחם מטעמי שיקום והטלת עונש קל יותר.

יצא, כי פסק הדין בעניין פלוני הנ"ל, אינו תומך בעמדת הסגנור, באשר למתחם העונש ההולם, בעבורות שביצעו הנאשם. במקורה שלפנינו, לא נטען וגם אין במקרה, טעמים מיוחדים, המצדיקים קביעת רף נמוך יותר של המתחם מעונש המינימום, لكن, על פני הדברים, הרף הנמוך של המתחם צריך להיות 4 שנות מאסר בפועל.

52. כאמור לעיל, בעבורות בהן עסקין מתעוררת שאלת היחס בין מתחם העונש ההולם לבין הוראת סעיף 355(א) לחוק העונשין, הקובעת עונש מצער של רביע העונש המרבי, סוגיה שאינה מענה בחוק העונשין. בע"פ 4876/15 **שואוצר לעיל**, חזר בית המשפט העליון וקבע כי הרף הנמוך של המתחם, אינו יכול להיות נמוך מעונש המינימום, אלא אם כן יש טעמים מיוחדים לקבוע אחרת ודברים כאלה אף ביחס לעבירות ניסיון:

"בעניינו מדובר בעבירות ניסיון אinous, ולא בעבירה המושלמת, אולם סבורני כי בשם לב להוראת סעיף 34 לחוק העונשין, ומחייבת הפגיעה הנפשית הקשה העוללה להיגרם אף

במקרה של ניסיון אינוס, הדברים יפים אף לעבירות ניסיון האינוס. משכך, יש לקבוע כי הרף תחתון למתחם העונש בעבירה ניסיון אינוס זהה לרף התחתון בעבירת האינוס, ושניהם זהים לעונש המינימום הקבוע בחוק לעבירת האינוס, היינו 4 שנות מאסר. זאת, כמובן, בכפוף לסייע לפיו בהינתן טעמים מיוחדים, ניתן לקבוע רף תחתון נמוך מעונש המינימום".

53. מדובר במתחם הנוגע לרכיב המאסר בפועל, כאשר נותרה על כנה ההלכה, כי ניתן להטיל חלק מהעונש המזערני בדרך של מאסר מותנה, (ראה ע"פ 2751/14 פלוני נ' מדינת ישראל (20.09.2015).

כמפורט לעיל, בע"פ 16/1079 מדינת ישראל נ' נחמן, שאזכור לעיל, נקבע כי מתחם העונש ההולם, שהרף תחתון שלו זהה לעונש המזערני (בהעדר טעמים מיוחדים לקבוע אחרת), מתייחס אך למאסר בפועל, ולא יכול להתייחס גם למאסר המותנה:

"אמנם, כפי שziein בית המשפט המחויזי, הכלל הנΚוט בפסקת בית משפט זה הוא כי כאשר נקבע בחוק עונש מזערני לעבירה, מוסמך בית המשפט להטילו כלו על דין של מאסר על תנאי, מאסר בפועל או שיילובם של השנים ... אך עם זאת, דעתו היא כי בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להפריד בין סוג העונשים השונים, ובפרט לקבוע מהו הרף תחתון של עונש המאסר בפועל, כפי שיובחר להלן...".

בכך בוטלה החלטת בית המשפט המחויזי לקבוע מתחם אחד לעונש המאסר (בפועל ועל תנאי), כך שניתן יהא לפועל בהתאם להלכה, שלפיה, עונש מזערני יכול לידי ביטוי הן במאסר בפועל והן במאסר על תנאי וצירופם של אלה. בית המשפט העליון קיבל את העמדה, כי מתחם הכלול מאסר בפועל ומאסר על תנאי הינו כוללני ורחבמדי ואופקשמי אך מותן מתוכן ולמעשה, אין לקבוע כלל רף תחתון למתחם. בכך הוא מאיין את תכליתה של קביעת מתחם עונש הולם בהבנויות שיקול הדעת בענישה.

54. לאחר שכלל כל האמור לעיל, ובהתחשב בכך שבעניינו מדובר בשתי עבירות, (ניסיון אינוס וניסיון למשעה סדום), הצומחות אمنם מסכת עברינית אחת, אך מצד כל אחת מהן קבוע עונש מזערני, ובשים לב ליתר הנسبות, שפורטו בהרחבה לעיל, אין מקום לקבוע רף נמוך יותר של המתחם, החורג לפחות מהעונש המזערני, בהעדר טעמים מיוחדים לעשות כן. לפיכך, הייתה מציעה לחברו לקבוע כי מתחם העונש ההולם את העבירות שביצעו הנאים, בנסיבותיהן, נע בין 4 ל-7 שנות מאסר בפועל.

העונש הראוι לנואשם

.55. קביעה עונשו של נאשם תיושה בתוך המתחם שנקבע, אלא אם כן ישנן נסיבות המצדיקות סטייה ממנה. במקורה דן, טוען הסניגור, כאמור, כי נסיבותו של הנאשם דן מצדיקות, לפחות, לכל הפחות, שליחתו לעירicht חוות דעת בעניין מסוכנותו המינית, וזאת לצורך בחינת השתלבות בתוכנית טיפולית.

.56. סעיף 40 ד(א) לחוק העונשין קובע כי בית משפט, אשר מצא כי הנאשם השתקם אוכו כי יש למשמשם, רשאיחרוג ממתחמתה העונשה הולמוק בעעתונשו של הנאשם פישיקו לישיקומו.

.57. הנאשם הוא בחור צעיר, אשר ניהל, עד להסתבכותו זו אורח חיים נורטטיבי וחביבי, כל זאת בעוד הוא מתמודד עם רקע משפחתי לא פשוט, של משפחה העוברת קשי התקALKמות בארץ, לשיקולי השיקום יש ליתן משקל ממשי בנسبות אלה, בהן ניכר כי אין מדובר באדם בעל דפוסי התנהגות עבריניים, וסיכוייו לשקם את עצמו הינם טובים.

יחד עם זאת, כפי שນפק בע"פ 5936/13 פלוני נ' מדינת ישראל (14.01.2015), "ככל שהעבירה ונסיבותה חמורות יותר - גובר הנTEL על הטוען להקללה בשל שיקולי שיקום". במקורה זהה, לא שוכנעתי כי שיקולי השיקום מצדיקים סטייה מן המתחם, לפחות. זאת להבדיל, מהיותם שיקול חשוב ומשמעותי בקביעת העונש הרاءו לנאשם בתוך המתחם.

.58. על פי תסוקיר שירות המבחן מיום 5.9.17, הנאשםלקח אחריות למשעו, הביע צער וחרטה עליהם והפנים את חומרת מעשי. יחד עם זאת, **הוא טוען כי היה תחת השפעת אלכוהול ולא פירש נכון את התנהגות המתלוננת**. הוא גם ביטא נזקקות מילולית בלבד לקלט טיפול בין כתלי הכלא.

קרי, אין מדובר בקבלת אחריות מלאה למשעו, יש בעמדת הנאשם מזעור של חומרת מעשו (שכן, אין חולק, שדבר בהתנהגות המתלוננת לא יכול היה להביאו לפרש את התנהגותו כהסכמה לקיים עמו מגע מיני כלשהו), והשלכת האחריות על האלכוהול.

מדאגה במיוחד בתרשומות השירות המבחן, כי הנאשם לא הפנים עדין את השלכת השפעה שיש לאלכוהול על התנהגותו, (זאת למרות ההתנהגות פורצת הגבולות, הפגענית והקשה שאפיינה אותו בהיותו תחת השפעת אלכוהול), ועמדו היה, כי הוא עדין מסוגל לשותות ולשלוט בעצמו.

שירות המבחן העיריך, לאחר שבחן את עמדות הנאשם ואת חומרת מעשו, כי אין אפשרות להציג לו טיפול במסגרת שירות המבחן, וכי רצוי לשלו בטיפול ייעודי לעבריini מין, במסגרת שב"ס. הנאשם הביע נוכנות להשתלב בטיפול זהה, אך כאמור, מתוך התסקיר עלה, כי עדין לא הפנים את מלאו היקף החומרה של הבעיה ממנו הוא סובל, והמצריכה טיפול.

בתסקירות משלים, הובהר כי נוכח חומרת העבירות ולא חוות דעת של המרכז להערכת מסוכנות מינית, לא ניתן לבחון אפשרות לשלב את הנאשם בתכנית טיפול מוחץ לכתלי בית הסוהר.

59. במקביל פנה הנאשם ל"התחלת חדשה". מתוך חוות הדעת שנערכה על ידי המרכז, עולה כי בנסיבות מסווג שהציג בפניו שירות המבחן, הנאשם מודע להtanegotu האלימה תחת השפעת אלכוהול (סעיף 6 חוות הדעת), וכך שהוא נזקק לטיפול גם בהיבט זה. הגורם להtanegotu של הנאשם, לא הובהר לאשרו, גם בשיחות עם עורך חוות הדעת של המרכז, עם זאת, להערכתה, התנאותו של הנאשם הושפעה מתנאי לחץ ודחק בשירות הצבאי. המליצה הינה לשלב את הנאשם בטיפול פרטני וקבוצתי, במטרה להפחית את הסיכון להישנות עבירות דומות.

60. הנאשם טרם החל בטיפול ייעודי לעבריini מין, ניתן לשער כי טיפול זהה, עשוי להימשך זמן רב ובלבד זה, עדין לא ניתן להעריך עד כמה טובים סיכויי להפוך תועלת טיפול זהה. בנסיבות אלה, נוכח חומרת המעשים, אי הבחרות באשר לגורם להtanegotu הפגענית ובאשר לסיכוי הצלחתו של הטיפול הממושך שיידרש, לשם הפחתת הסיכון הנשקף מהתגלו מהתגלו מתן לטיפול אותו ניתן לקבל גם בין כתלי הכלא, אני סבורה כי ההתחשבות בשיקולי השיקום של הנאשם, צריכה לבוא לידי ביטוי בקביעת עונשו בהתאם המתחם ולא בחריגת מן המתחם.

61. העונש הרاءו לנאים בתחום המתחם נקבע על פי **הנסיבות שאין קשרו בביצוע העבירות**.

במקרה דנן, עומדים לזכות הנאשם, עברו הנקי, התנהלותו החביבתית ותרומתו לקידום נוער, במסגרת מרכז הנוער, התנהלהו במסגרת השירות הצבאי ובאישיותו החביבית, כפי שהצטיריה מן התסקירים שהונחו לפניו, המכתרבים שהציג ועדותה של אחותו. מכל אלה עולה תמונה מצב של בחור צעיר, מוכשר ומוסרך, שהמעשים הקשים שביצע ופגעו בו במתלוננת, אינם מאפיינים את דפוסי התנהלותו בדרך כלל. עוד יש לזכור בחשבון את נסיבות חייו של הנאשם והרקע המשפחתית שלו, כבן למשפחה עולימ, המתמודדת עם קשיי ההגירה והפרנסה, כמו גם את ההשלכה שתהא לעונשים שיטלו על הנאשם, על משפחתו ועל הנאשם עצמו.

62. שיקול משמעותי מדוע לגזרת דין של הנאשם שבפניו נוגע לגילו הצער. הנאשם היה בן 18 וחצי בעת שביצע את העבירות, משמע, העבירות בוצעו זמן לא רב לאחר שחצה את סף הבגרות. גילו הצער ונתחנו האישים (corespo הורבאל, השכל, ותוכנות הטבות), תלמידים על סיכוי שיקום טובים. יש להניח כי אם אכן רצונו בטיפול עמוק אמיתי, הוא יוכל להיתר מטיפול שיינתק לו בין כתלי הכלא, עם שחרורו יוכל להשתלב בחיים נורמליים.

בהתייחס לטענת הסגנון, הנסמכת על השתיכותו של הנאשם לקבוצת "הבררים הצעריים", יש לציין כי הובהר בפסקה (ראה למשל בעניין אזרגה), כי דוקטרינת הבררים הצעריים אינה קטגוריה נפרדת, אלא כל פרשניהם המשיע ביחסם ההווראות בחוק העונשין, המבנות את שיקול הדעת השיפוטי, על נסיבותו של כל מקרה.

"הפעלת הדוקטרינה נעשית בכל מקרה לוגפו, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ולנסיבותו של הנאשם שAIN קשורות ביצוע העבירה, ולא מתוון חזקה ככלית כי בגין צער ראוי להקלת אוטומטיות בעונשו" (כך גמבע"פ 2420/15 אבטליון נ' מדינת ישראל (29.11.2015)).

במקורה זה, אכן, גילו הצעיר של הנאשם ומאפייניו אישיותו, המשקפים סיכוי טוב לשיקום, ראויים לקבל טיפול משמעותי בקביעת עונשו בתור המתחם.

63. לזכות הנאשם עומדת גם הودאותו, בשלב מוקדם מאוד של ההיליך, שחשכה סבל נוספת נסף מהמתלוונת, הכרוך לצורך להעידה. בפני שירות המבחן וכך גם בפנינו, הביע הנאשם צער כן וחרטה מלאה על הפגיעה במתלוונת.

64. בקביעת העונש הראו לנאשם, יש לחתך בחשבון את פרק הזמן בו היה הנאשם עצור ממש, את היותו עצור בפיקוח אלהתו ולחדר מכון משוחרר בתנאים מוגבלים. עליהם ההפיך לשמור.

על פי תסוקיר שירות המבחן וחווות הדעת של "התחלת חדשה" הנאשם מביע נוכחות ורצון להשתלב בטיפול ייעודי לעבריini מין. במהלך היומו משוחרר בתנאים ותחת צו פיקוח מעצרים, נטל הנאשם חלק בקבוצת טיפולית, ה Kapoorיד להגעה למפגשים ונטל בהם לעתים חלק פעיל. מנגד, מדיווח מנהלי הקבוצה, עליה כי הוא שלל בעיתיות בתחום האלכוהול ולא סבר שימוש בו עלול לשכן את הזולת.

66. בנסיבות אלה, לאור השיקולים שפורטו לעיל, ובפרט על מנת להוותיר לנאים פתח של תקווה לשיקום, אמלץ לחברו לגזור את עונשו של הנאשם לצד הנמור של המתחם ולגזר עליו עונשים כדלקמן:

א. 4 שנות מסר בפועל, בגין ימי המazar, מיום 1.1.2017 ועד 9.2.2017.

ב. 24 חודשים מססר על תנאי, לפחות 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור במהלך תקופה זו עבירות אלימות או מין מסווג פשע.

ג. 18 חודשים מסור על תנאי, לפחות 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור במהלך תקופה זו עבירת אלימות או מין מסווג עווין.

הנאהם ישלם פיצויים למתלוננת בסך - 20,000 נק.

או תשלום אחד השיעורים במועד יעדית את מלא היפוי לפירעון מיד.

אסטר הלמן, שופטת, סגנית נשיא

השופטת יפעת שטרית :

מסכימה.

יפעת שטרית, שופטת

השופט סאאב דבורה:

מסכימים.

סאאב דבורה, שופט

הוחלט, אפוא, מה אחד, כמפורט בפסק דין של ס. הנשיא, השופטת א. הלמן.

לאור הבעת הנכונות של הנאשם ליטול חלק בהליך טיפול "יעודי", אנו ממליצים בפני גורמי שב"ס לשלב את הנאשם בהליך טיפול מתאים, בין כתלי בית הסוהר, והכל בהתאם לנחיי שב"ס ושיקול דעתם המ铿וציאי.

הodata זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן והודע היום י"ט כסלו תשע"ח, 07/12/2017 במעמד הנוכחים.

אסתר הלמן, שופטת
יפעת שיטרית, שופטת
סאאב דבור, שופט
ס. נשיא

החלטה

בשים לב לטענות ב"כ הנאשם ולאור עמדת המאשימה, אנחנו מורים על עיכוב ביצוע רכיב המאסר בפועל, עד ליום 7/1/18.

הנאשם יתיעצב לריצוי מאסרו בבית מעצר קישון ביום 18/7/10:00 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשוטו תעודת זהות או דרכון. על המערער למתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומינוי של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

כל תנאי השחרור ימשכו לחול בתקופת העיכוב וכך גם כל העורבות שהופקדו.

שירות בתי הסוהר יודיע לבית המשפט עם התיעצבותו של הנאשם לריצוי העונש, שאז יבוטלו כל התנאים המגבילים.

על פי הסכמתו ובקשו של הנאשם, עם התיעצבותו לריצוי העונש, י��וז הפיקדון שהופקד לטובת הפיזיים ויתרת הפיזיים תשולם בתשלומים כפי שנקבע לעיל.

ניתנה והodata היום י"ט כסלו תשע"ח, 07/12/2017 במעמד הנוכחים.

אסתר הלמן, שופטת
יפעת שיטרית, שופטת
סאאב דבור, שופט
ס. נשיא

הוקלד עלידי אורמן